

Друзьям и сородичам по духу
Сделать льготы и по 20-30 тысяч вознаграждение-
Толпу речами , напутствиями укачаю,
Как сказочное наваждение.

Толпа слепа, пойдёт за сказкой,
Не разобравшись, кто друг, кто враг.
Единственно, не допустить прозренья,
Чтобы хаос не свалился в овраг.

Ах, как на сей раз повезло:
У США встречали радостно и тепло.
О, теперь я крылья распушу,
Врагам накопощу и хаос новый сотворю.

Единственно, боюсь толпы прозренья,
И мудрецов реальное ученье.
Надеюсь взлёты завершить успешно,
Моё ведь племя живучее в любое время.

Пока до истины копатья будут,
Моё всё племя вовремя придёт.
Мы такой устроим всем майдан,
Не разберутся, где истина, а где обман.

Сколько верёвочке не виться,
Но конец настанет:
Сколько ведьмы не летают,-
Пакостят народу, всех ослепляют,
И в конце – концов их разоблачают.

Літнарівч Тетяна Миколаївна

ЖИТТЯ – НАЙКРАЩИЙ ВЧИТЕЛЬ

Одинадцятий збірник поезій

Рівне, 2007

Літнарівч Т. М. Життя-найкращий вчитель.
Одинадцятий збірник поезій.Рівне,2007,-44с.

Єдине, що заспокоїть на певний час -
Дайте їй портфеля світу напоказ.
З портфелем за нові діла візьметься,
Та невдовзі на старі оглянеться.

Нові чвари розпочнуться,
Не встигнуть ще і оглянуться.
Так було і буде скрізь і завжди,-
Від таких персон кращого не жди.

* * *

Хто влади досягне,
Покаже справжню душу і лице:
Чи з народом, чи з Дияволом іде.
Ця істина битусь у всіх народів,
З часів античних по сьогодні.

Біль 21 века

Не верю я у сказки,
А ведьмы всё – таки на свете есть:
Везучие вертихвостки,
В любую дыру может без труда пролезть.

Набить карман, миллионершей
Сделаться за миг.
Взор правосудья ослеплен,
Не уличил, не настиг.

І фашиста бив.

Героїчних подвигів його
Свідки ще живі,
Обуриться народ
За перекручення усі.

Раїсу Окіпну згадати б не мішало,
В катівні загинула і нікого не видала.
Справжній героїзм, наука в крові живе –
Народ її свято береже.

Мовчить суспільство, згадувати не бажає,
А ось бандитів, хто стріляв у свій народ –
Тих дуже поважає.
Нам назва була одна – совітка, москалька, –
Всім смерть призначалась страшна.

Ще живі, хто зазнав від бандерівців болю,
Хто народи Європи спасав від неволі.
На їхніх очах правду нівечити – гріх,
З такою мораллю не знайдем оберіг.

Тут миру, єднання не буде –
Поставте все на свої місця,
Хоч гірка правда,
Але завжди свята!

Авантюрні справи

Вередливе дитя цукерком заспокоють,
А вередлива натура лиха всім накоїть.
Колотити буде до кінця своїх днів,
Їй ніхто, нічим ще не догодив.

Зміст

Стор.

Передмова автора.....	4
1. Люблю свій рідний край.....	5
2. Сутінки наступають.....	7
3. Злива.....	8
4. Чудо природи.....	8
5. Час летить так швидко.....	9
6. Сила космосу.....	9
7. Дивлюсь я на небо.....	10
8. Вірю.....	11
9. Дев'яте травня.....	12
10. Візьміть приклад.....	13
11. Час вимагає мудрості.....	14
12. Завидую нейтралам.....	16
13. Неправда душу коле.....	17
14. Авантюрні справи.....	18
15. Хто влади досягне.....	19
16. Быль 21 века.....	20
17. Не визнають.....	21
18. Грядущее.....	21
19. Життя і здоров'я – найбільше щастя.....	22
20. Скучують за майданом.....	23
21. Україну продано за царювання.....	24
22. За 30 срібників Іуда Спасителя продав.....	25
23. Намагаюсь зрозуміть житейські пута.....	25
24. Ви справедливості шукаєте?.....	26
25. В пошуку волі.....	27
26. Навіщо в світі є планета.....	29
27. Обіцяв дівчині.....	29
28. Сили зла на світі ще існують.....	30
29. Забутий урок.....	30
30. Лунатик.....	32
31. Продавсь-виконуй.....	34
32. Якби було мірило.....	36
33. Життя – найкращий вчитель.....	37
34. Силою волі можеш всього досягнути.....	39
35. Іскра Божа.....	39

36. Українські події в перебудову.....	41
37. Коефіцієнт зневаги до народу.....	42

Передмова автора

Не знаю, чи я була щаслива,-
В житті було всього:
Житейські успіхи мінялись,
А біда і горе утекло.

Не досягла високої кар'єри,
Багатства не скопила.
Я вдячна Долі хоч за те,
Що Божа іскра осінила.

Душа політичні неурядиці відчуває,
А іскра Божа надихає:
І стрічка рифмована на папір лягає-
Все, все правдиво відображає.

Описавши подію всю правдиво,
Полегкість, радість відчуваю я, як диво.
Міражем майбутнє виступає,
Іскра Божа душу зігриває.

Яка-то насолода, задоволення яке,-
Пірнуть душею у вирій подій, що іде.
Завбачити правдиво, що чекає нас,
Не втратити надії на добрий час.

Неначе літописець все занотую,
Хто хаос сіє, теж відчую.
А взагалі людям мораль пора міняти,
Щоб цивілізації ще існувати.

Інакше ми поживою сильніших станем,
Брехнею нікого не обманем.
Ми вже були рабами турків, німців і ляхів,
Тепер американець цієї колонії захотів.

Будьте обережні, не цурайтеся братів,
Щоб ворог вас не захопив.
Щоб хтось піддержав, підсобив –
По крові рідний зробить все, як Бог велів.

Неправда душу коле

Ой, як за правдою душа болить -
Не затихає ні на мить:
Що сучасники бажають правду поховати,-
Стерти з лиця землі,
Щоб слід пропав про ті геройські дні.

Чомусь мовчать, не згадують подвиги Ковпака,
Як ішла війна від Путивля до Карпат,-
Як Федоров завдавав фашистам втрат,
Медведєв, підпільники і партизани.

Як в Краснодарі всі повстали,
Підпільну організацію створили, воювали.
Геройські загинули після тортур,-
Живими в шахти вкинуті були,-
Свідки тих подій ще є живі.

Згадали б, які подвиги
Микола Кузнєцов творив,
На Рівненщині і Волині діяв

Завидую нейтралам

**Завидую нейтралам, вони ніколи не воюють:
Спокійно, розмірено живуть, працюють.
Робота всім найдеться,
Тай платня пристойна дається.**

**На заробітки ніхто не виїжджає,
Потреби в цьому їм не має.
Хто що заробить, те і споживає,
Спокій в суспільстві зберігає.**

**Не те, що в нас , за булаву воюють,
Поділилися на партії і ворогують.
Нема спокою в краї,
Люди дружно вимирають.**

**Швидко лишиться нас половина,
І та на заробітки їхати повинна.
В нас же поля бур'янами заростають,
Заводи, фабрики і ферми руїнами виглядають.**

**Сміється з нас вже заграниця,
Що 16 років хаос, ворожнеча лиш твориться.
Така країна довго не зможе існувати,
Колонією сильних мусить стати.**

**Образумтесь, мудрості наберіться,
Господарством, ділом лише займіться.
Вкоротіть льготи і платню
Недоторканим верховодам,
В ногу йдіть зі всім народом.**

**Не змінивши поведінки і моралі,
Гнів Божий, катастрофу викличемо надалі.
Цивілізація загинуть може-
Тоді ніхто вже не допоможе.**

**Таке на цій планеті вже бувало:
Гинули імперії, цивілізації зникали.
Потрібно мудро поступати,
Щоб життя могло ще існувати.**

Люблю свій рідний край

**Хочеш пізнати рідний край,-
В Гриців мій приїжджай:
Відпочинеш, загориниш,
На дикім пляжі полежиш.**

**Два ставки рибкою клюють,
На плесі лебеді пливуть.
Така поважна, гарна птиця,
Годинами на неї хочеться дивиться.**

**Дві річки очеретами заростає:
Хомора і Білка в Случ впадає.
Случ в Горинь, Прип'ять і Дніпро-
Водицю з Грицева у море Чорне понесло.**

**Край селища ліси два огортає:
Грицівський і Забілецький-назву має.
Немов Атланти , селище стережуть,-
Багатства різні нам дають.**

**Грицівчани в лісі маївки, свята святкують,
Гриби, ягоди збирають, на дичину полюють.
А навколо луги і береги-
Розкішні трави і квіти польові.**

Тому корівок тут розводять,
Пчїлки медок у вулик носять.
В садках хати всі потопають,
Яблука, груші, вишні, сливи-
Урожай багатий збирають.

Малини, ожини, калини – бери досхочу,
Лїкарські рослини, звїробїй завжди сушу.
Навколо хат городи: картопля, огїрки, капуста,-
На зиму запаси великі – не буде пусто.

Далї поля – колоситься пшениця,
Жито, гречка, ячмїнь і рїзна зерниця.
Хїба перелїчиш всього так багато –
Край багатїщий, треба лиш працювати.

Цукровї заводи восени запрацюють –
Цукром весь край годують.
Боже мїй ! Скїльки багатства край має,
Ще і кориснї копалини, хай нїхто не забуває.

В Грицевї поклади гранїтїв,
Вапняки, глина і пїски.
Нафти хоч мало,
Але ж маєм таки.

Грицївчани гостинний народ.
Радо всїх зустрічає,
Щедро прийме,
З гостинцями теж проведе.

Отож запрошуєм в гостї до нас,
Маємо чим частувати –
І природа вся напоказ.

Ще не жалкував нїколи і нїхто,
Хто побував в Грицевї тепер і давно.
Навїть Суворов на француза як їшов,

Захїд від НАТО добробуту жде,
Спустошлива вїйна там скрїзь їде.
А НАТО нам не до речї,
Лишнїй тягар ляже на плечї.

Джин не дрїмає, ладен всїх поглинути,
Це гїрше любої отрути.
Подальше держїться від НАТО і джина.
Живїть собї тихо, мирно і чинно.

Нехай чесная праця буде вашим мїрилом,
В ногу їдїть з народами миру.
Вїтчизну всїм серцем любїть, боронїть,
Дїлом, не словом їй послужїть.

Не вїрте брехнї, їсторїя всїм напоказ –
Вона нас учила не раз.
Брат брата рятує в бїдї,
Кровнї зв'язки нерозривнї, мїцнї.

Не цурайтеся дружби з братами,
Тодї сили будуть у вас нездоланнї.
Майдан не дав нї роботи, нї хлїба –
Лиш чвари ведуться,
І грабунки бїдного люду.

Їдейний накал ворогам лиш слугує,
Економїку нашу остаточно руйнує.
Згуртуйтеся всї в дружню сїм'ю,
Боронїть від рабства країну свою.

Що поробиш, в світі сатана існує,
Він блоки, клани скрізь гуртує:
Війни, протистояння між народами організує –
Так грішний світ завжди існує.

Потрібно мудрість і силу волі мати,
Щоб сатанинські ідеї подолати –
Ні в блоки, ні в угоди не вступати,
А демократію з християнською мораллю будувати.

Час вимагає мудрості

Уважно глянувши на Україну,
Побачиш давні слов'янські племена,
Червоний борщ і вареники –
Любима страва в них була.

Свободу боронили многії літа,
Гостинні, винахідливі, хоробрі, працьовиті –
Вороги були не раз ними биті.
Служили Батьківщині не словом, а ділом –
Чесність, вірність була їхнім уділом.

В недавні часи ідейний накал
Країну ділив пополам.
Захід і Схід не знайшли спільної мови,
Ідейним бажанням все розкололи.

Одним забажалося на Заході лакеями послужити,
Другим – свою незалежність і міць боронити.
Чому мудрості всім не хватає ?
Вірять брехні, кожний розум свій має!

В грицівській церкві моливсь,
Спокій і бодрість найшов.

Нехай квітне мій край,
Гриців, моє рідне село –
Як символ миру,
Всім на добро!

* * *

Сутінки наступають,
Місяць вирина.
На душі тривога-
Я однісінька, одна.

Нічка наступає,
Небо в зорях виграла,-
Мені повідають про вічність –
Я ж однісінька, одна.

Колише вітер колос,
В дрем пустилися поля,
Я ловлю той шепіт, голос –
Я ж самісінька , одна.

Все в ночі відпочиває,
Сняться віщі сни-
Я однісінька, одна ,
Будь – кого не жди.

Злива

В долинах зацвіли сади,
Над ними затрималась чорна хмара –
Косими піками дощу землю покривала:
Дощ лив, мов з відра.

Небо бушувало, гриміло,
Пронизували блискавки, наче все горіло:
Раптом вітер розвіяв хмару,
Гнав , наче з пасовиська, велику отару.

Виринуло сонце, все освітило навкруги,
Пар піднімався з вмітої землі.
Птахи защебетали, все ожило,-
Проснулось життя, сонце всіх оживило, підняло.

Пчїлка полетїла за нектаром у поля,
Привїтнїшою стала умитая земля.

* * *

Чудо природи, тайне і яскраве життя,
Затаївши подих , спостерїгаш буття.
Безкомпромісно стаєш на захист життя,
Життя – безконечна еволюція радості і турбот.

Нею рухається планета і народ –
Безсмертна ланка подвигів у вічній
Зміні поколїнь,
Нових прагнень, уподобань, мудрості і умінь.

Житейські турботи ставлять нові вимоги для нас,
Життя відзеркалює швидкоплинний час.
В ньому неможливо сховати, що хвилює людину:
Як неможливо сховати усмішки і морщини,
Так і в житті – повністю все, а не половину!

Смалюк Петро Кіндратович,
Лїтнарович Микола Іванович,
Житель Грицева Ільченко
Амбразуру собою закрив.

Завмер в дзотї фашист,
Полк пішов у прорив.
Квітнуть ниви широкі, де гримїла війна,
Та сяють крізь роки дорогі імена.

Нехай про них слава лунає,
Як солдатський салют,-
Такі не вмирають,
А в безсмертя ідуть!

Візьміть приклад

Щасливі нації і народи,
Яких не обтяжують ні блоки, ні угоди:
Нейтральні, ні від кого не залежні,
Вірні демократії, в політиці обережні.

Лише про життєвий рівень народу дбають,
По труду матеріальні блага розподіляють.
Там ніхто нікого не грабує,
Чесний, справедливий закон існує.

Щасливі люди там живуть,
Воювати ні при яких умовах не ідуть.
Рівно відносяться до всіх народів світу –
Дбають лише про добробут і освіту.

Швейцарія, Швеція всім приклад показала,
Якою б демократія бути мала:
Щоб кожна країна з них приклад брала,
Своїм народам процвітання лиш давала.

Дев'яте травня

Дев'яте травня – самий світлий день в народів тих,
Хто в пам'яті своїй зберіг,
Як мужньо за свободу боролись і вмирали,-
Життя своє во ім'я майбутнього віддавали.

Як фашизм нищив всі народи,
Реваншем рвався до господи.
Мріяв світ весь покорити,
Лишніх винищити і в рабів перетворити.

Та на все є Господня Воля-
Визначена була і народів доля:
Радянські воїни від Волги до Берліна фашиста гнали,
Били, нищили і перемагали,-
Народи Європи вільними, незалежними стали.

Дев'яте травня – день миру, щастя і свободи,
А Сорок П'ятий був сонячним, буяв цвітінням.
Природа вітала мир своїм умінням,-
Сльози радості і скорботи зливались воедино,
Майбутнє краще ждало всіх неодмінно.

Нехай людство днів таких не забуває,
Героїв, павших за свободу, прославляє.
Нехай на планеті нашій не повторяться ті дні,
Нехай в мирі і розумінні живуть народи всі!

В пошані схилимо голови усі
За Грицівчан – воїнів тих боїв.
Які з перших до останніх днів воювали,
А деякі ще й самурая розбивали.

Хочу колег по роботі згадати,
Бойовим командирам пошану віддати:
Вільгота Петро Андрійович,

* * *

Час летить так швидко
Глянь – і старого вже не видно.
Новий час і все нове,
Трударів покоління молоде.

Нові смаки, нові ідеї запанували,
Старе все нищать, розтоптали,-
Батьківської слави цуратись стали.
Героїчного, доброго не хочуть визнавати,
Із смітників американських-
Покидьки збирати!

Сила космосу

Я знаю, що Всесвіт безмежний,-
І в багатьох галактиках життя існує.
Наче промінь, їхні позивні,
Товщу космосу прошиває, шпигує.

Можливо з других галактик
Позивні до нас доходять давно,-
Шукають у джунглях космічних когось,
НЛО розкрити тасмниць не дано.

Невідомі жителі там вдалині
Можливо, зловили блиск моєї Землі,
Сяйво Місяця і приливів суть –
Але буття нашого ще не збагнуть.

Як сонячні струни, земний голосок,
Повідає космосу перешкодам в обхід,
Дасть позивні у космічні світи,
Що ми готові до них в гостину прийти.

Колись прилетимо до вас крізь безмежні простори,
Ракет вогнедихаючих розбіг:
Перший крок вже зроблено,
Другий крок зробити ще не встиг.

Якщо людина прагне, то зробить
Всі кроки до пізнання,-
Час пройде, мудрість допоможе,
Якщо в мирі спочиватиме наша Земля.

* * *
Дивлюсь я на небо,
Тай думку гадаю,-
Як Чумацький шлях крізь товщу часу
Небо все перетинає.

Неначе небиль фантастична –
Зоряна дорога таємнича і велична.
Всім земним законам наперекір,-
Спостерігаєш, дивуєшся, збагачуєш кругозір.

Людина в космосі уже побувала,
Та не знайшла того, що шукала.
Космос таємниці свято зберігає,
Пізнати людині, мудрості ще не хватає.

Та чи ж багато потрібно для щастя повного,
Земного, серцю і душі угодного?
Спокійно жити на Землі,
Не задрити, не вбивати, заповіді берегти.

Космос велику силу має –
Людина, як білинка,
Свою життєву мить переживає.
Космос обдаровує не всіх,
Тому стережіться гріховодних втіх.

Ніколи прикрість не минеться,
Що вкоїв – в нащадках відгукнеться.
Отож подбай про нащадків і весь рід,
Не чини зла нікому-
Не топи рідних у потоці невинних сліз.

Вірю

Не раз задаю собі питання,
Воно тривожило всіх віками,-
А Доля насторожено мовчала:
Бути чи не бути – не сказала.

Двадцять перший вік – Доля моєї є поріг,-
Чому ж яснобачення не досягла?
Лиш раболокірність і невинність процвіта.

Зло гуляє по знівеченій Землі,
Грозить поховати всіх в імлі.
Щей атом розбудили,
Забувши про його могутні сили.

Грозиться на планеті знищити все живе,
Якщо людство мудрості цієї не пойме.
А я вірю – мудрість переможе,
Все, все жити зможе.

Вірю в мир, щастя всіх дітей,
В дружбу і розуміння всіх людей!
Хоч Двадцять перший вік складний, тривожний,-
Добро бореться зі злом і переможе.

Добро і правда завжди перемагає,
До цього голос Неба спонукає!

А ми ж свідки народження нового і старого краху,
На обломках імперії і нового даху.
Гуманне і зле змагання ведуть:
Нарешті, будь нам чи не будь.

На жаль, із світових смітників мразь позбирали,
В себе прищеплюють людям всім стали.
Боляче дивитись на прикрощі ці:
Неначе розуму не маємо, а вівці сліпі.

Чому не хочемо запозичити гуманне і добре,
Щоб суспільство було забезпечене і задоволене?
Щоб людям легше жилося,
Для справедливості місце знайшлося.

Божий промінчик мене за собою веде,
Підкаже, де добре, а де зле.
Я так і повідаю всім,
Що відчуваю душею і серцем своїм.

А голос незримий шепче мені:
Що лідер знайдеться в запеклій борні.
Тоді народ легше зітхне,
Краще життя настане, прийде.

Сили зла просто так не здаються:
Лідери їх до заходів крайніх візьмуться.
Тому уповаймо на Божу підтримку і волю,-
Знищим те зло і сваволю.

Твердо я вірю, що переможуть добрії сили –
І розквітне моя Батьківщина.
Мій край оживе, процвітати ще буде,
Народ про злидні забуде.

Не визнають

Мене суспільство не сприймає,
Бо хвальби в речах моїх не має:
Відображаю, що народ переживає.

Як дзвін, що б'є на сполох,
Я закликаю всіх почути мій голос:
Відновити правду, рівність, доброту –
В цю справу внести лепту і свою.

Колись пробудження настане,-
Коритись злидням, обману перестане.
Підніме голову народ,
Змете з верхів брехливий зброд!

Як час роковий настане,
Зміна цінностей нагряне –
Народ воздасть за це подяку Богу,
А Він народу подасть підмогу.

Хотілося б дожити до тих щасливих днів –
Побачити, почути як народ радів.
Як висловлював Всевишньому хвалу,
Як мінялось суспільство на виду.

Грядущее

Грядущее, как я хочу рукой тебя коснуться,
Уснуть и у тебя проснуться.
Притронуться к нечётким начертаниям твоим,
Понять, осмыслить,
Как всё меняет время сознанием одним.

Меня сквозь толщу времени манит мечта,
И бездна расстояния, мерцание звёзд
И таинственная тишина.

За ту мечту людей бросали в подземелье,
Сжигали живьём на кострах.
Гении в нищете погибали, преданы забвенью,-
Такой ценой платили за мудрость у мечтах.

Моя мечта, как птица , вырвалась на свободу,
Как вечный свет, закон природы –
Шагаешь ты, грядущее , вперёд,
А за тобой и смелый ум идёт.

Життя і здоров'я – найбільше щастя

Вітер гуляє навколо,
Златоверхий храм зачепив крилом,-
Хмари, наче здіблені коні,
Летять вдалину напролом.

Краю мій рідний, ти як весняна свіжість,
Даруєш енергію, щастя, тепло.
Я хожу, упиваюсь твоїм повітрям,
Життя ж нам для цього дано.

А жити і бути здоровим –
Кращого щастя ти не знайдеш.
Не шукай його в чужім краї,
При бажанні, тут на Батьківщині його віднайдеши.

Два життя ніхто не проживе,
Проживи достойно хоча б одне.
І пам'ятай, що кривди, які приносиш другим,
Ляжуть на рід твій усім.

Платити прийдеться завжди:
Не принижуй когось, не граб, не хитри.

* * *

Силою волі можеш всього досягнути,
І долю, як забажаєш, теж повернути.
Знай, що щастя в того немає,
Хто волю свою не проявляє.

Силу волі тренуй заповзято,
Перешкоди долай, хоч синців наб'єш багато.
Та не дивлячись на біль і перешкоди,
Шукай до подолання нової нагоди.

Знай, що щастя в того немає,
Хто силу волі втрачає:
Жде порятунку від долі,
Не доклавши своєї сили і волі.

Іскра Божа

Як іскра Божа в мені запалає,
Стрічки на папері швидко лягають:
Легко рифмуються події і слова,
Думки навівають про наше життя.

Такий устрій з фашизмом , як брати,-
Для життя народу перекриті всі шляхи:
Він приречений в злиднях вимирати,
Рабів хватить на акул працювати.

А як діждались діяча, що добро народу робить,
Президенту і акулам ніяк не угодить.
Цей діяч збільшує пенсію і зарплату,
Промисловість хоче підняти.

За народ, за ціни з акулами веде боротьбу,
О, це не легко вдається йому,-
Відчуваєм і бачим все наяву.

Багато невдячних , злобних недотеп ще існує:
Не відрізняють, хто руйнує, а хто будує.
Та з Божої волі прозріння повинно настати,-
Авантюристи і акули повинні сконати.

Як загинув фашизм , так приречені і нащадки,
Двадцять перше століття дасть всьому початки.
Сподіваюсь, що Україна, як православна держава
Колись переможе – на акул знайдеться управа.

Живемо надією, що Бог всіх розсудить:
Несправедливість, брехню, авантюри осудить.
Так світ існував спокон віку до нині:
Цивілізації, імперії гинули, як були хижі і винні.

Нехай православна мораль запанує:
Брат брата захищає, шанує.
Нехай рівність, справедливість набере обороти,
Всім хватить місця під сонцем і роботи.

Скучають за майданом

Народна мудрість давно твердить,-
Ця істина як дамоклів меч висить:
«Зла іскра поле спалить, тоді згине і сама»,
Горе тому краю, куди вона заліта.

Ми переконуємось всі щодня,
Що іскра ця в краї нашім блукає:
Майдани, інтриги, в суспільстві
Колотнечу викликає,-
На добре щось ні розуму, ні хисту немає.

Отак сполошить всю країну,
Та брехнею і наклепом далеко не заїде.
Щось корисне народу зробити не уміє,
Чинить інтриги, брехати тільки і вміє.

Ви , звичайно, пізнали Юлю Тимошенко –
Ні хвилини не посидить спокійно і тихенько.
Таким чином великого портфеля добивається,
А у верхах ніхто не догадається.

Ющенко, хоч дуже до неї схиляється,
Портфель великий дати остерігається.
«Наломить дров, прийдеться розгребати,
Що буде далі, треба почекати».

А нашіптування її на нього дуже діють,
Тому і рейтинг його серед народу міліє.
Оранжеві 16 років брешуть –
Народ терпить і все виносить.

Кінець всьому ж буває,

І злая іскра загасає -
А народне щастя ще засяє .
Хто реваншем і брехнею портфеля добивається,
Небом осуджується і карається.

* * *

Неспокій, тривога, президент зачитує
наказ про розпуск парламенту. Щойно
збільшили пенсію, краще жити стало,
появилась віра в захищеність і спра –
ведливість. Президент мудрості не має
- любим способом хоче стати царком
і привести НАТО на Україну.

Україну продано за царювання

Господи, скарай, хто в краї смуту сіє,
Хто народу нужду і горе віє,
Хто не дає спокійно трудитись, жити,-
На народних бідах хоче визнання собі робити.

Господи, змилуйсь над народом,
Прости, пробач, помилуй згодом,-
Це зборище лукавих розжени,
Істину і справедливість встанови.

Господи, Тебе благаєм,
Надію на покращення і ласку маєм.
Тобі ж Єдиному під силу
Ізгнати з краю Нечисту Силу.

Господи, Ти ж народ завжди захищаєш,
Лукавого накажеш і проганяєш,-

А от Божа воля невідома мені,
Я ж новій церкві права дав усі:
Нехай вміло правлять,
Конкурентів знеславлять.

Нехай дослухаються,
Чого я бажаю,
Нехай служать так,
Як я наставляю.

Життя – найкращий вчитель

Найкращий вчитель є життя:
Спостерігай, висновки роби , як я.
Лише в старості зрозуміла,
Що в світі з різним капіталізмом маєм діло.

Кожний свої норми життя диктує:
Наприклад, Швейцарія, Швеція і ряд країн
Не доводять в державі
До злиднів і руїн.

Там не воюють, про народ дбають:
Пристойне життя люди всі мають.
Капіталісти свої апетити якось тримають,
Тому і країни ті процвітають.

На Україні неприборканий капіталізм, дикий,
Тому і край понівечений і битий.
Народ в злиднях вимирає,
А в акул – капіталістів жадність все зростає.

«Для досягнення мети – всі
методи хороші»
Вислів єзуїтів

Якби було мірило –
Ненависть вимірять уміло,
Яку Луценко і Тимошенко Юля
До процвітання має,
До росту господарства,
До пенсій, що зростає.

До прогресивного, умілого, передового,
До зростання добробуту народу і розуму ясного,-
Зашкалило б той прилад, безумовно.

Їм так хочеться «Варфоломійвську ніч» зробити,
Все передове, прогресивне, народне
В крові втопити,-
Боятися, що Захід за це їх може осудити.

Він кожного дня укази видає і відмінняє,
Всіх негодних з роботи виганяє.
Диктує своє бажання і волю,
Що забажаю зробить – собі дозволю.

Цезар і Наполеон лавірувать не вміли,
Тому поразку потерпіли.
Я хитрістю, обіцянками про рай візьму –
Свого доб'юсь, підкупом всіх обійду.

Стати диктатором і НАТО допоможе,
Ніхто перешкодити не зможе.
Негодних придушу, з народом розквітаюсь,-
Цим не один я займаюсь.

Нехай звершиться Твоя воля і кара,
Щоб лукаву нечисть знищила і розігнала.

* * *

За 30 срібників Іуда Спасителя продав,
На користь не пішли – повісивсь на осиці,-
Лукавому душу віддав.

За особисту вигоду багато зрад вчинялось,
І кожного разу крахом все кінчалось.
Чомусь з історії приклад не беруть,
За власну вигоду душу лукавому віддадуть.

Народна воля Небом почитається,
Зрада крахом завжди кінчається!

* * *

Намагаюсь зрозуміти житейські пута,
Неначе повертаюсь з небуття –
Сподіваюся збагнути
Незбагнений сенс життя.

Побіліла голова, повільною стала і хода,
Вірний друг, Муза мене не покида.
Неначе сяйво серед ночі,
Заполонить серце і очі.

Може вірність , може випадковість,-
Уповаю все на совість.
Щемно негаразди всі переживаю,

Насолоди прийдешнього не маю.

**От збагнути б на світанні,
Задовольнитися в бажанні:
Дещо встигла я зробити,
Щеб чуток мені прожити.**

* * *

**Ви справедливості шукаєте?
Не шукайте, її люди знищили на пні.
Вона лиш там існує,
Куди добратись не змогли.**

**Смерть одна лиш справедлива,
Не підкупна, до всіх рівна на диво.
Геній, цар, мільярдер, трудяга і дитя –
Бере того, кому прийшла пора.**

**А вік всім Небо назначає –
І кожен до пори хрест нести свій має.
Коли буттю кінчається пора,
Смерть без запізнь являється одна.**

**Від неї не відкупишся
Ні грішми, золотом, ні славою,
Ні тронем, розумом, принадою.**

**Коли прийшла пора,
Чесно за собою повела.**

**Надати їм реабілітацію і руку порятунку.
Піднести всіх у ранг героїв,
Бо і сам продавсь, лиха лишнього накоїв.**

**Народ дурний, простить, не розбере,
А Україна з Америкою проживе.
Його порадики грузини –
Сталін, Берія і Швілі.**

**А Тимошенко і Луценко – надійний щит,
Сподівається, що і Америка теж захистить.
Він же служить їй дуже вірно,
Лиш народ заспокоїти потрібно.**

**Щоб опір не чинили,
Кому скажу, тому й служили.
Я президент, свою диктую волю!
Хто суперечить – накажу і уволю.**

**Ось НАТО як прийде,-
Порядок зразу наведе:
Ніхто і пікнути не сміє,
Вони заспокоїти усіх зуміють.**

**Лиш Божої і народної волі не питає,
Як заманеться управляє.
Недалекоглядний, не бачить ганебного кінця,
Чим скінчиться історія невдала ця !**

* * *

Спокійно тим шляхом спустилась додолу
І легко, як тінь, повернулась додому.
Що пережили в ту ніч батьки,
Лиш Богу відомо, нам не в тямки.

Лунатик – кажуть в народі,
Ліків немає при цій нагоді.
Треба лише пам'ятати –
Від впливу Місяця немовля ховати.

Батькам порадив мудрець,
Щоб сама будилась вона на кінець –
Поруч з ліжком ставити ночви з водою:
Ступить у воду, проснеться в спокої.

Так декілька раз буде вона повторяти,
А Місяць за цей час буде зникати.
Спокійно доспить кінець ночі,
Будуть ясні думки і веселії очі.

Мудрість завжди
Допоможе, рятує,
На собі кожен пізнає, відчує.

Продавсь – виконуй

Наш президент медок любить –
І часто їздить у Карпати,-
Тож треба там всю нечисть позбирати !

Бандерівців і бандитів різного гатунку,

В пошуках волі

На дворі буря лютувала –
Чорна хмара небо все вкривала.
Козацька старшина Раду розпочала,
Бо загроза на Україну насувала.

З півдня турки і татари очманіло рвуться,
В полон народ гонять, захопити край беруться.
З заходу ляхи нахабно землі захопили,-
Ополячить хочуть, всіх в рабів,
В бидло перетворили.

Знущанням кінця – краю не видать,
В одиночку ради нам не дасть.
З півночі литовці і німці
Спокон віку наступають –
На край наш завжди зазіхають.

В кого підмоги попросити,
Як край рідний боронити?
Потрібна сила і військо чималеньке,
Щоб не загинула у неволі Україна – ненька.

Оголошує Богдан свою думку
На суд всьому народу:
Просим допомогу в кровних братів
Християнського роду.

Однієї віри брати,
Найближчі нам по духу,-
Москва відверне від нас
Цю наругу.

На Переяславській Раді всі раділи,
Що з братами об'єднались, захистом заручились.
«Навіки разом» вигукував народ,
А ворогів страх проймав, що позбувся вигод.

Гонта в Умані всіх ляхів порізав,
А швед під Полтавою мало дуба сам не врзав:
Прийшлося Карлу 12 до турків тікати,
Поступово почали села і міста оживати.

Шляхта за маєтки міцно трималась,
Та з волі народної все рівно забралась.
Переяславська Рада історичну роль зіграла:
Україну від рабства врятувала.

З братами дружно, мирно треба жити,
Однієї ж крові і віри, свій нам хрест носити.
В об'єднанні і дружбі сила невмируща,
А в моралі християнській джерело цілюще.

Цей урок може завжди слугувати,
Хто народу добра хоче і мудрості набрати.
Шановні, мудро розсудіть самі –
Хто допоможе і підтримає в біді.

Чи кровні брати однієї віри, православні,
Чи завісники чужої віри іноземні.
Чужинець добивається вигод,
Щоб закабалити народ.

Багатство краю загребти,
Заволодіти краєм на віки.
Будьмо мудрі, не цураймось віри,
Разом вже не раз ворогів ми одоліли.

Не пам'ятає, що було,
Нічого не скаже.

Зупиняти, будити, лякати
В ту пору не можна –
Прийступ сердечний
Трапитись може.

Батьки цілу ніч доньку стережуть,
Щоб не злякало її що – небудь.
Після хитромудрі засовки зробили,
Щоб дверей вночі не відкрила,
А в хаті блукала – ходила.

Та от в літню пору, жара,
Кватирки відкриті щодня.
Батьки спокійно заснули,
А донька в кватирку голівку пропхнула.

Після пролізла сама,
Нічними вулицями до храму пішла.
Повільно і легко на купол вилазить,
Розхожує вільно, хрест купола гладить.

Порою до неба руки здіймає,
Неначе до Місяця летіти має.
Батьки у тривозі сусідів всіх підняли,
Сторожу поставили у всі кутки.

Щоб щось не злякало
Шумом, співом чи криком,
Нехай станеться диво:
Як Місяць за горизонт заховався,
Спуск дівчини додолу почався.

Лунатик

З сивої давнини до Місяця люди придивлялись,
Спостерігали і дивувались.
Припливи, які в морях, океанах він чинив,
На все живе великий вплив робив.

І загадковість цю в природі
Використовували при нагоді.
Незнання впливу Місяця шкоду робить,
Легендою по світу ходить.

Я розповім про факт живий,
Що ставсь в родині одній.
Мати заслонку на вікнах не закрила,
Напроти вікна в колиці спало немовля, дитина.

Повний Місяць в небі виграє,
Цілує, купає у сяйві все живе.
Через вікно угледів дитя,
Опромінив з ніг до голівки немовля.

Променями наче кликав до себе у вись –
Гарно як в небі – ось подивись.
При повному Місяці з тих пір
Дитя неспокійне і рветься надвір.

Вночі блукає по хаті,
У вікні Місяця хоче піймати.
Згодом, коли піросла,
Відкриє засовки – на двір утекла.

Блукає, на дерево лізе,
Вдосвіта вернеться, в постіль ляже –

Ще зрада нікому на користь не пішла,
Лиш зрадників до краху привела.

* * *

Навіщось в світі є планета
З дивним іменем Земля.
Там війни лиш ведуться,
А щастя людям там нема.

Там завість, жадність прцвітає,
Любов, як іскра, загориться і зникає.
Тому там люди на сьогодні дбають,
Назавтра все міняється – втрачають.

* * *

Обіцяв дівчині
Весілля дороге,
Сам завів з другою
Коханнячко нове.

Дурнесенька дівчина
В перший раз простила,
Під серцем дитя
Його носила.

Прати пелюшки
Не хотілось дуже,
Тому пройдисвіт
Зрадив вдруге.

Довірливе дівча
Втратило надію,
Пачка снотворного
Обірвала мрії.

* * *

Сили зла на світі ще існують,
Вони постійно лиш воюють.
Всю планету хочуть собі забрать,
На всіх і все свою встановити власть.

Кричать, що рай вони будують,
Насправді тюрми всім готують.
Їх рай без справедливості і любові
Тримається на силі і зброї.

Забули, що не одоліє церкву пекло,
Їх задуми Небу ясні достеменно.
Любов повинна в людях жить –
Тоді щаслива буде кожна мить.

Отож, приреченість колись настане,
Грабіжник, диктатор судим стане.

Забутий урок

Історія іноді здатна на лихі жарти –
Не вгадають навіть карти.
І Попандопала царем можуть обрати,
Буде всіх обманювати і обкрадати.

Йому народ не жалко,
Бо заморський капітал він любить палко.
За зелененькі і народ, Україну продає,
Дума, що вони спасуть його і в рай піде.

Сам тупий і підлий дуже,
Країна і народ - йому байдуже.
Собі лиш вигоду робить,
Народ брехнею з толку зводить.

Що обіцяє, не виконує ніколи,
Багаті бідним не дають,-
Бандитів захищає як ніколи.

На день по три укази видає і відміняє,
Всіх розгонить, хто царювать йому мішає.
Владу прагне любим способом вдержати,
А США в цьому будуть помагати.

Ось і показав лице і душу, свою вроду,
Ворог лютий всього народу.
А історія виведе все
На чисту воду.

Обіцянками не приспить, не залякає народ,
Дух справедливості візьме новий оборот.
Його авантюри проваляться з тріском,
Згинуть нашіптувачі і диявольський поспішник.

Це кубло відьомське
Народ розжене,
Як ворог народний
Сам в історію увійде.

Бувший графський палац смт. Гриців. Фото Джуру басва Василя Садиковича
На титульній сторінці – плесо р.Хомора, що омиває Гриців
На другій сторінці фотографія автора збірки – Т.М.Літнарівич
Впорядкував Літнарівич Руслан Миколайович, доцент, кандидат технічних наук
Комп'ютерний набір, редагування, дизайн і макетування в редакції
Microsoft®Office®Word P.М.Літнарівич

Ціна 10 грн. Тираж 300 екз. м.Рівне, 2007, -44 с.

© Т.М.Літнарівич

**Божа воля збувається завжди –
Перемін добрих жди,
Лідера розумного, ділового сам обери !**

Українські події в перебудову

**Ох і важко нам жилось за Кравчука і Кучми:
Пенсій, зарплат не платили, мучили нас влучно.
Якби ж ви знали , паничі,
Як люди мучаться, живучи.**

**Як від туберкульозу і СНІДу вимирають,-
Роботи на батьківщині не мають,
Ціни щороку зростають.
Заводи, ферми, колгоспи розорені,
Поля бур'янами заростають неорані.**

**До лікарень і аптек грошей нема –
Обезцінилось життя.
І освіта на хабар переросла,-
Знищить ще освіту,
Свою тупість покажіть всьому світу.**

**За чесність, діловитість ,порядність забулися давно:
Панує хабарництво і зло.
Ви б не хизувалися хвальбою,
Не вели НАТО за собою,
Не наставляли б на народ свій зброю.**

**Не показували б в телевізори
Проституцію і насильство,
Не чинили б таке свинство.
Молодь хочете учити, як гнобителів душили?**

Підучіть, собі петлю спорудіть.

**Тепер за Януковича розвиднилося нам,
Зарплату і пенсію регулярну дав.
Пенсія поступово зростає,
Злиднів позбулись, біди не має.**

**Вибори нам не страшні:
Все рівно Януковича виберемо ми.
Він народу створює благо,
Легше живеться, відчули ми владу.**

**Раніше, як фашисти душили народ,
Тепер ожили, нехай згине той зброд.
Нехай волею Божою він лишиться на свому посту:
Світ весь побачить, як він долає біду.**

**Як поступово зруйноване все підніметься,
Робота вдома всім знайдеться.
Злодіїв ,авантюристів Бог покаряє,
Зароблене чесною працею благословляє.**

**Живімо, трудімося, з братами дружім,
І буде нам добре усім!**

Коефіцієнт зневаги до народу

**Уряд по відношенню до народу
Несе відповідальную угоду.
В світі білому ведеться,
Що в платні депутата, вчителя і інженера
Не великая різниця.**

**Тоді народ весь процвітає,
Злиднів, голоду не має.
А Україна Драконові закони встановила:
Народ від депутатів і слуг елітних
Різко відділила.**

**Коефіцієнт різниці в зарплаті депутата,
Елітного слуги в 100 раз досягли.
Вони по 30 – 40 тисяч щомісячно одержать,
А прожитковий мінімум народу 400 гривень належить.**

**Самі коефіцієнт зневаги до народу підрахуйте,
Щей недоторканість врахуйте.
Велика прірва між класами існує,
Ненависть до несправедливості панує.**

**Та терпець колись ввірветься,
Кармелюк новий найдеться:
Народ від сваволі захистить,
Нові, гуманні закони встановить.**

**Пани в НАТО , в Європу пруться,
А рівняти життя народу з європейцями
І не беруться!**

**Голодранців ніхто не поважає,
А рабів, покірних завжди в узді тримає.
Спочатку зрівняйте рівень життя,
Заручіться підтримкою у народу,
А після запитайте його дозволу
На європейську угоду.**